

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบัณฑิต สาขาการจัดการครัวและภัตตาคาร วิทยาลัยดุสิตธานี ตามทัศนะของบัณฑิตและผู้ประกอบการของบัณฑิต เปรียบเทียบประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบัณฑิต สาขาการจัดการครัวและภัตตาคาร วิทยาลัยดุสิตธานี ตามทัศนะของบัณฑิตและผู้ประกอบการของบัณฑิต ปัญหาในการปฏิบัติงานของบัณฑิต และข้อเสนอแนะสำหรับการปรับปรุงหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการจัดการครัวและภัตตาคาร วิทยาลัยดุสิตธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บัณฑิต สาขาการจัดการครัวและภัตตาคาร วิทยาลัยดุสิตธานี ที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543-2547 จำนวน 150 คน จากจำนวนทั้งหมด 230 คน และผู้ประกอบการของบัณฑิต 150 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t-test วิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยโปรแกรมสำเร็จรูป การวิเคราะห์ข้อมูลสรุปผลดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของบัณฑิตและผู้ประกอบการของบัณฑิต

บัณฑิตมากกว่าครึ่งเป็นเพศหญิง มีอายุเฉลี่ย 25.60 ปี ครึ่งหนึ่งประกอบอาชีพในหน่วยงานเอกชน ได้แก่ งานโรงแรม และบริษัทเอกชน ระยะเวลาในการปฏิบัติงานโดยเฉลี่ย 1.44 ปี ใช้เวลาในการศึกษาหลักสูตร สาขาการจัดการครัวและภัตตาคาร วิทยาลัยดุสิตธานี โดยเฉลี่ย 7.87 ภาคการศึกษา

ผู้ประกอบการของบัณฑิตมากกว่าสองในสามเป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 32.15 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จากสถาบันการศึกษากลุ่มมหาวิทยาลัย เกือบสองในสามปฏิบัติงานในหน่วยงานเอกชน ระยะเวลาในการปฏิบัติงานโดยเฉลี่ย 3.5 ปี

ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานตามทัศนะของบัณฑิตและผู้ประกอบการของบัณฑิต สาขาการ จัดการครัวและภัตตาคาร วิทยาลัยดุสิตธานี

ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานตามทัศนะของบัณฑิต และผู้ประกอบการของบัณฑิต แยก
เป็น 3 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ครอบคลุมวิทยาการและเทคโนโลยี ภาษา และการวิจัย ด้านวิชาชีพ และ
ด้านบุคลิกภาพ ครอบคลุมบุคลิกภาพทางกาย และทางใจ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานตามทัศนะของบัณฑิต สรุปดังนี้

ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านวิชาการ

บัณฑิตประเมินตนเองโดยรวม ว่ามีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านวิชาการในระดับ
ปานกลาง ($\bar{x} = 3.15$) ซึ่งประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านวิชาการ ครอบคลุมวิทยาการและ
เทคโนโลยี ภาษา และการวิจัย ดังรายละเอียด

วิทยาการและเทคโนโลยี

บัณฑิตประเมินประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านวิชาการทางวิทยาการและเทคโนโลยี
โดยรวมอยู่ในระดับมีประสิทธิภาพปานกลาง ($\bar{x} = 3.14$) โดยประเด็นที่บัณฑิตระบุว่ามีประสิทธิภาพ
มาก คือ การใช้โปรแกรมปฏิบัติการพื้นฐาน Windows ($\bar{x} = 3.73$) การสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต
($\bar{x} = 3.66$) การติดต่อสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต ($\bar{x} = 3.65$) และ การใช้โปรแกรมพิมพ์ข้อความทั่วไป
(Word Processing) ทั้งนี้บัณฑิตบางส่วนระบุว่าไม่ได้ใช้ความรู้ความสามารถบางประเด็นในการ
ปฏิบัติงาน ได้แก่ การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ การใช้โปรแกรม Excel การใช้โปรแกรมนำเสนอ
ข้อมูล (Presentation)

ภาษา

บัณฑิตประเมินประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านวิชาการทางภาษา โดยรวมอยู่ในระดับมี ประสิทธิภาพปานกลาง ($\bar{x} = 3.47$) โดยประเด็นที่บัณฑิตระบุว่ามีประสิทธิภาพมาก คือ การใช้ ภาษาไทย ($\bar{x} = 4.41$) สามารถถ่ายทอดความรู้และทักษะในงานได้ ($\bar{x} = 3.85$) และการเขียนรายงาน ภาษาไทย ($\bar{x} = 3.55$) ทั้งนี้บัณฑิตบางส่วนระบุว่าไม่ได้ใช้ความรู้ความสามารถบางประเด็นในการ ปฏิบัติงาน ได้แก่ การเขียนบทความทางวิชาการภาษาไทย และการเขียนรายงานภาษาไทย

การวิจัย

บัณฑิตประเมินประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านวิชาการทางการวิจัย โดยรวมอยู่ในระดับมี ประสิทธิภาพปานกลาง ($\bar{x} = 2.84$) โดยสามอันดับแรก คือ การศึกษาค้นคว้าในสิ่งใหม่ เพื่อพัฒนางาน ($\bar{x} = 3.27$) การคิด การกระทำ และการสื่อสารอย่างเป็นระบบ ($\bar{x} = 3.15$) และยึดหลักศีลธรรม และ จรรยาบรรณในการทำการวิจัย ($\bar{x} = 3.03$) ทั้งนี้บัณฑิตบางส่วนระบุว่าไม่ได้ใช้ความรู้ความสามารถบาง ประเด็นในการปฏิบัติงาน ได้แก่ ใช้รูปแบบการวิจัยที่เหมาะสมกับงาน การรายงานผลการวิจัยบน พื้นฐานของข้อมูล และการแก้ปัญหาการทำงาน โดยใช้การวิจัย

ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านวิชาชีพ

บัณฑิตประเมินประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านวิชาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมี ประสิทธิภาพมาก ($\bar{x} = 3.57$) โดยสามลำดับแรก คือ รู้จักเครื่องมือ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ($\bar{x} = 3.81$) สามารถเตรียมวัตถุดิบในการประกอบอาหารได้ ($\bar{x} = 3.76$) และ รู้จักเครื่องปรุงที่ใช้ในการประกอบ อาหาร ($\bar{x} = 3.73$) ทั้งนี้บัณฑิตบางส่วนระบุว่าไม่ได้ใช้ความรู้ความสามารถบางประเด็นในการ ปฏิบัติงาน ได้แก่ มีความสามารถในการจัดซื้ออาหาร มีความรู้ในการวางแผนรายการอาหาร และ สามารถควบคุมและกำหนดต้นทุนอาหารได้

ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านบุคลิกภาพ

บัณฑิตประเมินประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านบุคลิกภาพ โดยรวมอยู่ในระดับประสิทธิภาพมาก ($\bar{x} = 4.22$) ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านบุคลิกภาพ ครอบคลุมบุคลิกภาพทางกาย และทางใจ ดังรายละเอียด

บุคลิกภาพทางกาย

บัณฑิตประเมินประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านบุคลิกภาพทางกาย โดยรวมอยู่ในระดับมีประสิทธิภาพมาก ($\bar{x} = 4.21$) โดยสามลำดับแรก คือ รักษากลิ่นตัวและกลิ่นปาก ($\bar{x} = 4.49$) มีอารมณ์ขัน/ร่าเริงแจ่มใส ($\bar{x} = 4.31$) และแต่งกายเหมาะสมกับกาลเทศะ/ตามระเบียบ ($\bar{x} = 4.27$)

บุคลิกภาพทางใจ

บัณฑิตประเมินประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านบุคลิกภาพทางใจ โดยรวมอยู่ในระดับมีประสิทธิภาพมาก ($\bar{x} = 4.23$) โดยสามลำดับแรก คือ รักษาความสะอาด ($\bar{x} = 4.40$) ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น / คำติชมของลูกค้ำ ($\bar{x} = 4.39$) และมีความรับผิดชอบ ($\bar{x} = 4.35$)

ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานตามทัศนะผู้ประกอบการของบัณฑิต สรุปดังนี้

ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านวิชาการ

ผู้ประกอบการของบัณฑิต ประเมินบัณฑิตโดยรวม ว่ามีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านวิชาการในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.10$) ซึ่งประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านวิชาการ ครอบคลุม วิชาการและเทคโนโลยี ภาษา และการวิจัย ดังรายละเอียดนี้

ด้านวิชาการและเทคโนโลยี

ผู้ประกอบการของบัณฑิต ประเมินประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านวิชาการทางวิชาการและเทคโนโลยี โดยรวมอยู่ในระดับมีประสิทธิภาพปานกลาง ($\bar{x} = 2.86$) โดยสามลำดับแรก คือ การใช้

โปรแกรมปฏิบัติการพื้นฐาน Windows ($\bar{x} = 3.39$) การสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต และการติดต่อสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ $\bar{x} = 3.38$ ทั้งนี้ผู้ประกอบการของบัณฑิตระบุว่าบัณฑิตบางส่วนไม่ได้ใช้ความรู้ความสามารถบางประเด็นในการปฏิบัติงาน ได้แก่ การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ การใช้โปรแกรม Excel และการใช้โปรแกรมนำเสนอข้อมูล (Presentation)

ภาษา

ผู้ประกอบการของบัณฑิต ประเมินประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านวิชาการทางภาษา โดยรวมอยู่ในระดับมีประสิทธิภาพมาก ($\bar{x} = 3.51$) โดยประเด็นที่ผู้ประกอบการระบุว่ามีประสิทธิภาพมาก คือ การใช้ภาษาไทย ($\bar{x} = 4.55$) สามารถถ่ายทอดความรู้และทักษะในงานได้ ($\bar{x} = 3.82$) และการเขียนรายงานภาษาไทย ($\bar{x} = 3.78$) ทั้งนี้ผู้ประกอบการของบัณฑิต ระบุว่าบัณฑิตบางส่วนไม่ได้ใช้ความรู้ความสามารถบางประเด็นในการปฏิบัติงาน ได้แก่ การเขียนบทความทางวิชาการภาษาไทย และการเขียนรายงานภาษาไทย

การวิจัย

ผู้ประกอบการของบัณฑิต ประเมินประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านวิชาการทางการวิจัย โดยรวมอยู่ในระดับมีประสิทธิภาพปานกลาง ($\bar{x} = 2.94$) โดยสามลำดับแรก คือ การศึกษาค้นคว้าในสิ่งใหม่ เพื่อพัฒนางาน ($\bar{x} = 3.29$) การคิด กระทำ และสื่อสารอย่างเป็นระบบ ($\bar{x} = 3.16$) และการนำผลการวิจัยไปปรับปรุงพัฒนางาน ($\bar{x} = 2.97$) ทั้งนี้ผู้ประกอบการของบัณฑิตระบุว่า บัณฑิตบางส่วนไม่ได้ใช้ความรู้ความสามารถบางประเด็นในการปฏิบัติงาน ได้แก่ การรายงานผลการวิจัยบนพื้นฐานของข้อมูล ทำวิจัยโดยใช้กระบวนการที่ถูกต้องเชื่อถือได้ การแก้ปัญหาการทำงานโดยใช้การวิจัย และใช้รูปแบบการวิจัยที่เหมาะสมกับงาน

ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านวิชาชีพ

ผู้ประกอบการของบัณฑิต ประเมินประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านวิชาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมีประสิทธิภาพมาก ($\bar{x} = 3.85$) โดยสามลำดับแรก คือ รู้จักเครื่องมือ และอุปกรณ์ต่าง ๆ และมีความรู้เกี่ยวกับงานและแผนกครัวที่รับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x} = 4.13$) และมีทักษะในการใช้เครื่องมือ และอุปกรณ์ในการประกอบอาหารตลอดจนการดูแลรักษาได้ ($\bar{x} = 4.08$)

ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านบุคลิกภาพ

ผู้ประกอบการของบัณฑิต ประเมินประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านบุคลิกภาพ โดยรวมอยู่ในระดับมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานมาก ($\bar{x} = 4.09$) ซึ่งประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านบุคลิกภาพ ครอบคลุมบุคลิกภาพทางกาย และทางใจ ดังรายละเอียด

บุคลิกภาพทางกาย

ผู้ประกอบการของบัณฑิต ประเมินประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านบุคลิกภาพทางกาย โดยรวมอยู่ในระดับมีประสิทธิภาพมาก ($\bar{x} = 4.08$) โดยสามลำดับแรก คือรักษากลิ่นตัวและกลิ่นปาก และกระชับกระเฉง ว่องไว/กระตือรือร้นในการทำงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x} = 4.17$) และกิริยาสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ ($\bar{x} = 4.15$)

ด้านบุคลิกภาพทางใจ

ผู้ประกอบการของบัณฑิต ประเมินประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านบุคลิกภาพทางใจ โดยรวมอยู่ในระดับมีประสิทธิภาพมาก ($\bar{x} = 4.11$) โดยสามลำดับแรก คือ มีความรับผิดชอบ ($\bar{x} = 4.29$) มีความขยันหมั่นเพียร ($\bar{x} = 4.25$) และมีน้ำใจและจริงใจ /เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ($\bar{x} = 4.20$)

เปรียบเทียบประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานตามทัศนะของบัณฑิตและผู้ประกอบการของบัณฑิต สาขาการจัดการครัวและภัตตาคาร วิทยาลัยดุสิตธานี

การศึกษาเปรียบเทียบทัศนะของบัณฑิต และผู้ประกอบการของบัณฑิต เกี่ยวกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านวิชาการ ครอบคลุมวิทยาการและเทคโนโลยี ภาษา และการวิจัย ด้านวิชาชีพ และด้านบุคลิกภาพ ครอบคลุมบุคลิกภาพทางกาย และทางใจ โดยใช้สถิติ t-test เพื่อการทดสอบดังนี้

สมมติฐานที่ 1 บัณฑิตและผู้ประกอบการของบัณฑิต มีทัศนะเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านวิชาการของบัณฑิต ไม่แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า บัณฑิตและผู้ประกอบการของบัณฑิต มีทัศนะเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านวิชาการของบัณฑิต โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 2 บัณฑิตและผู้ประกอบการของบัณฑิต มีทัศนะเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านวิชาชีพของบัณฑิต ไม่แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า บัณฑิตและผู้ประกอบการของบัณฑิตมีทัศนะเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านวิชาชีพของบัณฑิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ผู้ประกอบการของบัณฑิตมีทัศนะเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านวิชาชีพ สูงกว่าบัณฑิต ($\bar{x} = 3.85$ และ $\bar{x} = 3.57$ ตามลำดับ)

สมมติฐานที่ 3 บัณฑิตและผู้ประกอบการของบัณฑิต มีทัศนะเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านบุคลิกภาพของบัณฑิต ไม่แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า บัณฑิตและผู้ประกอบการของบัณฑิต มีทัศนะเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านบุคลิกภาพของบัณฑิต ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะในการพัฒนาหลักสูตร

1. หลักสูตรและกระบวนการจัดการศึกษาตามทัศนะของบัณฑิต สาขาการจัดการครัวและภัตตาคาร วิทยาลัยดุสิตธานี

บัณฑิตมีทัศนะต่อหลักสูตรและกระบวนการจัดการศึกษา สาขาการจัดการครัวและภัตตาคาร โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ซึ่งบัณฑิตเห็นด้วยมากสามประเด็นแรก คือ ให้โอกาสให้ผู้เรียนฝึกทักษะวิชาชีพ ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริงเพื่อให้เกิดความชำนาญและ สนับสนุนส่งเสริมผู้เรียนให้ได้รับประสบการณ์จริง และบัณฑิตเห็นด้วยน้อยเพียงประเด็นเดียว คือ ผู้สอนเป็นผู้วัดและประเมินผลแต่อย่างเดียว

2. ข้อเสนอแนะในการพัฒนาหลักสูตร สาขาการจัดการครัวและภัตตาคาร วิทยาลัยดุสิตธานี: รายวิชาในหมวดต่าง ๆ

รายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

บัณฑิตระบุว่านำความรู้จากรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่นำไปใช้ในการปฏิบัติงาน โดยรวมในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.43$) รายวิชาที่นำไปใช้ในระดั้มาก สามลำดับแรก คือ วิชา ภษ.111 ภาษาไทย ($\bar{x}=4.01$) ภษ 121 ภาษาอังกฤษ 1 ($\bar{x}=3.97$) และมศ.111 จิตวิทยาทั่วไป ($\bar{x}=3.84$)

รายวิชาในหมวดวิชาเฉพาะ

กลุ่มวิชาแกน

จากการศึกษา พบว่า บัณฑิตนำความรู้จากรายวิชาในกลุ่มวิชาแกนไปใช้ในการปฏิบัติงาน โดยรวมในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.65$) รายวิชาที่นำไปใช้ในระดั้มาก คือ บธ.351 จิตวิทยาทางธุรกิจ ($\bar{x}=3.51$) และรายวิชาที่นำไปใช้ในระดั้น้อย คือ บธ.482 วิธีการวิจัย และ บธ.483 นโยบายทางธุรกิจ

กลุ่มวิชาเอก

จากการศึกษา พบว่า บัณฑิตนำความรู้จากรายวิชาในกลุ่มวิชาเอกไปใช้ในการปฏิบัติงาน โดยรวมในระดั้มาก ($\bar{x}=3.72$) รายวิชาที่นำไปใช้ในระดั้มาก สามลำดับแรก คือ จอ.212 ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์อาหาร ($\bar{x}=3.86$) จอ.322 ศิลปะการประกอบอาหารเอเชีย 1 ($\bar{x}=3.80$) และจอ.211 วิทยาการประกอบอาหาร ($\bar{x}=3.79$)

กลุ่มวิชาเอกเลือก

จากการศึกษา พบว่า บัณฑิตนำความรู้จากรายวิชาในกลุ่มวิชาเอกเลือกไปใช้ในการปฏิบัติงาน โดยรวมในระดั้มาก ($\bar{x}=3.61$) รายวิชาที่นำไปใช้ในระดั้มาก สามลำดับแรก คือ จอ.425 ศิลปะการประกอบอาหารเอเชีย 2 ($\bar{x}=3.73$) ภษ.434 ภาษาอังกฤษเพื่อการจัดการประกอบอาหาร ($\bar{x}=3.88$) และ จอ.424 ศิลปะการประกอบอาหารตะวันตก 2 ($\bar{x}=3.53$) ส่วนรายวิชาที่บัณฑิตบางส่วน

ระบุว่าไม่ได้นำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงาน ได้แก่ จอ.424 ศิลปะการประกอบอาหารตะวันตก 2 และ จอ.423 แป้งและขนมอบ

รายวิชาหมวดวิชาเลือกเสรี

จากการศึกษา พบว่า บัณฑิตนำความรู้จากรายวิชาหมวดวิชาเลือกเสรีไปใช้ในการปฏิบัติงานในระดับปานกลางทั้งสองวิชา คือ จอ.461 การแกะสลักผักและผลไม้ ($\bar{x} = 3.38$) และ จอ.462 การจัดดอกไม้สด ($\bar{x} = 2.43$)

การฝึกภาคปฏิบัติ

จากการศึกษา พบว่า บัณฑิตนำความรู้จากการฝึกภาคปฏิบัติ ไปใช้ในการปฏิบัติงานในระดับมากทั้งสองวิชา ได้แก่ จอ.200 การฝึกภาคปฏิบัติ ด้านอาหารตะวันตก ($\bar{x} = 3.95$) และ จอ.300 การฝึกภาคปฏิบัติ ด้านอาหารเอเชีย ($\bar{x} = 3.93$)

ปัญหาในการปฏิบัติงานและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ตามทัศนะของบัณฑิตและผู้ประกอบการของบัณฑิต สาขาการจัดการครัวและภัตตาคาร วิทยาลัยดุสิตธานี

ปัญหาในการปฏิบัติงานตามทัศนะของบัณฑิตและผู้ประกอบการของบัณฑิต

ปัญหาในการปฏิบัติงานตามทัศนะของบัณฑิตที่พบมากที่สุด สามลำดับแรก คือ เวลาพักผ่อนไม่เพียงพอ ขาดแรงจูงใจในการทำงาน และขาดโอกาสที่จะก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงาน

ปัญหาในการปฏิบัติงานตามทัศนะของผู้ประกอบการของบัณฑิตที่พบมากที่สุด สามลำดับแรก คือ ระยะเวลาของสถานที่ทำงานไกลเกินไป ขาดแหล่งศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม และเวลาพักผ่อนไม่เพียงพอ

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ตามทัศนะของบัณฑิตและผู้ประกอบการของบัณฑิต

บัณฑิตเสนอแนะว่า ควรมีการวิเคราะห์หลักสูตรให้มีความทันสมัย เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน วิชาคอมพิวเตอร์เปิดให้เรียนน้อยเกินไป วิชาภาษาอังกฤษ ควรเน้นเพื่อนำไปใช้ในการสื่อสารในการทำงาน รายวิชาที่สอนควรเปิดให้มีความหลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกเรียนได้ตามความสนใจ ส่วนด้านการฝึกงาน ควรสนับสนุนให้นักศึกษาได้ฝึกงานในสถานที่ที่นักศึกษาต้องการ และเพิ่มชั่วโมงการฝึกให้มากขึ้น

ผู้ประกอบการของบัณฑิตเสนอแนะว่าควรให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นความรู้ที่มีความหลากหลาย และเพิ่มเติมความรู้ ด้านอื่น ๆ เพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน และควรมุ่งเน้นในการพัฒนาด้านบุคลิกภาพ เพื่อนำไปใช้ในการทำงาน นอกจากนี้ผู้ประกอบการของบัณฑิตระบุว่า ประสิทธิภาพของบัณฑิตที่ต้องการ คือ มีความอดทนอดกลั้น มีทักษะในการทำงาน และมีความรับผิดชอบ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

ด้านประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

ด้านวิทยาการและเทคโนโลยี

จากการศึกษา พบว่า บัณฑิตและผู้ประกอบการของบัณฑิตประเมินประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านวิชาการทางวิทยาการและเทคโนโลยี อยู่ในระดับมีประสิทธิภาพมาก 4 ประเด็น คือ การใช้โปรแกรมปฏิบัติการพื้นฐาน Windows การสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต การติดต่อสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต และการใช้โปรแกรมพิมพ์ข้อความทั่วไป (Word Processing) เพื่อส่งเสริมและพัฒนาด้านวิชาการทางวิทยาการและเทคโนโลยีให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น วิทยาลัยอุตสาหกรรม ควรเน้นจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ให้มากที่สุด ทั้งการฝึกปฏิบัติและเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ควรพัฒนาบุคลากรทางการสอนและบุคลากรสนับสนุนด้านเทคโนโลยีให้มีความรู้ความสามารถ และทักษะที่ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง

ด้านภาษา

จากการศึกษา พบว่า บัณฑิตและผู้ประกอบการของบัณฑิต ประเมินประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านวิชาการทางภาษา โดยเฉพาะการใช้ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมีประสิทธิภาพปานกลาง เพื่อส่งเสริมและพัฒนาประสิทธิภาพด้านการใช้ภาษาอังกฤษ วิทยาลัยอุตสาหกรรมควรดำเนินการ ดังนี้

1. การปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตรในรายวิชาที่เกี่ยวกับการใช้ภาษา ให้มีทันสมัย ยืดหยุ่น และสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และสังคม โดยเน้นการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีการใช้เทคนิคการสอน และอุปกรณ์การสอนที่หลากหลาย มีการประเมินผลการเรียนการสอนตามสภาพจริง และมีการใช้ประโยชน์ผลการประเมินในการพัฒนาผู้เรียนด้วย

2. ควรปรับสัดส่วนจำนวนนักศึกษาต่อจำนวนอาจารย์ให้มีสัดส่วนที่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด เช่น นักศึกษา 25 คน ต่อ อาจารย์ 1 คน เพื่อให้การเรียนการสอนด้านการใช้ภาษา เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อผู้เรียน

3. ควรจัดให้มีการอบรม และพัฒนาทักษะการสอนภาษาอังกฤษของอาจารย์ อย่างน้อยภาคการศึกษาละ 1 ครั้ง และมีโครงการอาจารย์พี่เลี้ยง เพื่อคอยแนะนำและเป็นพี่ปรึกษาให้แก่อาจารย์ใหม่

ด้านการวิจัย

จากการศึกษา พบว่า บัณฑิตและผู้ประกอบการของบัณฑิต ประเมินประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านวิชาการทางการวิจัย อยู่ในระดับมีประสิทธิภาพปานกลาง โดยเฉพาะประเด็น การแก้ปัญหาการทำงาน โดยใช้การวิจัย เนื่องจากบัณฑิตส่วนใหญ่ทำงานในระดับปฏิบัติการ การแก้ปัญหการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ย่อมมีความจำเป็น ดังนั้นวิทยาลัยอุตสาหกรรม ควรจัดการเรียนรู้ด้านการวิจัย ที่เน้นทักษะและประสบการณ์ในการประยุกต์ใช้ความรู้ในการแก้ปัญหา โดยใช้กระบวนการทางวิจัย โดยเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ประยุกต์และเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง มากกว่าที่จะเน้นการศึกษาค้นคว้า หรือการทำงานวิจัย

ด้านวิชาชีพ

จากการศึกษา พบว่า บัณฑิต และผู้ประกอบการของบัณฑิต ประเมินประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านวิชาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมีประสิทธิภาพมาก แต่มี 4 ประเด็นที่บัณฑิตระบุว่า

ประสิทธิภาพปานกลาง คือ มีความสามารถทางศิลปะ มีความสามารถในการจัดซื้ออาหาร มีความรู้ในการวางแผนรายการอาหาร และสามารถควบคุมและกำหนดต้นทุนอาหารได้ เมื่อวิเคราะห์หลักสูตรพบว่า ไม่มีรายวิชาที่เกี่ยวกับศิลปะโดยตรง ดังนั้นวิทยาลัยดุสิตธานีควรพิจารณาเพิ่มเติมวิชาเกี่ยวกับศิลปะ เช่น หลักศิลปะ ศิลปะประยุกต์ เป็นรายวิชาในกลุ่มวิชาแกนของหลักสูตร สำหรับรายวิชา บธ. 171 หลักการจัดการ และบธ.272 หลักการตลาด ซึ่งเป็นรายวิชาในกลุ่มวิชาแกนของหลักสูตร เนื้อหา น่าจะครอบคลุมการจัดซื้อ การวางแผนรายการอาหาร และการควบคุมและกำหนดต้นทุนอาหาร แต่อาจารย์ผู้สอนรายวิชาดังกล่าว ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเน้นการประยุกต์ความรู้และฝึกปฏิบัติจากสภาพการณ์จริง

นอกจากนี้ ยังพบว่า ผู้ประกอบการของบัณฑิตมีทัศนคติเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านวิชาชีพสูงกว่าบัณฑิต แสดงว่าผู้ประกอบการยอมรับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านวิชาชีพของบัณฑิต แต่บัณฑิตยังไม่ยอมรับประสิทธิภาพของตนเองเท่าที่ควร เพื่อส่งเสริมและพัฒนาความมั่นใจในวิชาชีพ วิทยาลัยดุสิตธานีควรจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือสนับสนุนให้นักศึกษามีโอกาสแสดงความสามารถด้านวิชาชีพ โดยร่วมการแข่งขัน หรือ จัดนิทรรศการเกี่ยวกับวิชาชีพโดยตรง

ด้านบุคลิกภาพ

จากการศึกษา พบว่า บัณฑิต และผู้ประกอบการของบัณฑิต ประเมินประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านบุคลิกภาพโดยรวมอยู่ในระดับมีประสิทธิภาพมาก จึงควรมีการส่งเสริมและการพัฒนาประสิทธิภาพทางด้านบุคลิกภาพอย่างต่อเนื่อง วิทยาลัยดุสิตธานีควรนำคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (Dusit Characters) เช่น ความรับผิดชอบ ความขยันหมั่นเพียร ควบคุมอารมณ์ได้ ฯลฯ มาเป็นแนวทางปฏิบัติหลักในการพัฒนาเอกลักษณ์ของนักศึกษาอันเป็นจุดเด่นของวิทยาลัย โดยมุ่งเน้นที่ กระบวนการจัดกิจกรรมการพัฒนานักศึกษา และกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชา

ข้อเสนอแนะในการพัฒนาหลักสูตร

ด้านหลักสูตรและกระบวนการจัดการศึกษา

จากการศึกษา พบว่า ประเด็นที่บัณฑิตเสนอแนะ คือ เนื้อหาที่มีความซ้ำซ้อนกัน และผู้สอนเป็นผู้วัดและประเมินผลแต่ผู้เดียว ดังนั้นการพัฒนาในด้านหลักสูตรและกระบวนการจัดการศึกษา วิทยาลัยอุตสาหกรรมควรดำเนินการ ดังนี้

1. กำหนดระยะเวลา ขอบเขต และผู้ที่เกี่ยวข้องในการวิเคราะห์หลักสูตร โดยเฉพาะในประเด็นความซ้ำซ้อนของเนื้อหาวิชา เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรต่อไป
2. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอาจารย์ในด้านการสอน โดยเฉพาะด้านการประเมินผล อาจจัดให้มีการฝึกอบรม หรือ จัดอบรมเชิงปฏิบัติการในด้านดังกล่าวอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง
3. เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกระบวนการประเมินผล

ด้านรายวิชาในหมวดต่าง ๆ

จากการศึกษา พบว่า รายวิชาในกลุ่มวิชาแกนที่บัณฑิตระบุว่านำไปใช้ในการปฏิบัติงานน้อย คือ บช.482 วิธีการวิจัย และ บช.483 นโยบายธุรกิจ เนื่องจากบัณฑิตส่วนใหญ่ทำงานในระดับปฏิบัติการ เนื้อหาในรายวิชาดังกล่าวควรเพิ่มเติมในด้านการประยุกต์ใช้ความรู้กับการปฏิบัติงาน

นอกจากนี้ ยังพบว่า รายวิชาเอกเลือกมีเพียง 5 วิชา ควรมีการจัดเพิ่มหรือสับเปลี่ยนหมุนเวียนรายวิชาต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานปัจจุบันที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถด้านอาหารไทย ดังนั้นวิทยาลัยอุตสาหกรรมอาจเปิดสอนรายวิชาใหม่ ๆ เช่น ขนมไทย อาหารว่างไทย เป็นต้น

สำหรับรายวิชาในหมวดวิชาเลือกเสรี เปิดสอนเพียง 2 รายวิชา ควรมีการสำรวจความสนใจของนักศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการจัดรายวิชาในหมวดวิชาเลือกเสรีให้หลากหลายมากขึ้น และสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การติดตามผลประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบัณฑิตควรรใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ ในการเก็บข้อมูลด้วย เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึก และสอดคล้องกับความเป็นจริง
2. ควรศึกษากลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น อาจารย์ผู้สอน เพื่อให้ได้ข้อมูลหลากหลาย
3. ควรศึกษานักศึกษาด้านอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น สาขาการจัดการโรงแรม และสาขาการจัดการท่องเที่ยว เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วน
4. ควรศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบัณฑิตสถาบันอื่นที่เปิดสอนหลักสูตร สาขาการจัดการครัวและภัตตาคาร เพื่อเปรียบเทียบหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน และข้อมูลอื่น ๆ ของบัณฑิต
5. ควรศึกษาเชิงสัมพันธ์ เช่น ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความพึงพอใจของผู้ประกอบการในการปฏิบัติงานของบัณฑิต หรือปัจจัยที่สัมพันธ์การรับบัณฑิตเข้าทำงานในองค์กรทั้งของรัฐและของเอกชน เป็นต้น